Ängby IF årsmöte 2020-02-19

Motion #1 : Om träning med funktionsnedsättning

Motionär: Nina Palm

Motion

Jag saknar ett tydligt svar på vart föreningen står i frågan kring olika funktionsvariationer, inte enbart ur ett policyperspektiv att uppmuntra och jobba för integration. Utan konkret vad för handlingsplan, praktiska exempel, som finns att ta till när spelare är på en markant annan nivå än den åldersnivå hen spelar med, där ett handikapp gör att det blir svårt att tillgodose samtliga spelares behov, i synnerhet spelaren själv men även övriga lagkamrater. Att exempelvis lösa det genom att förälder ska vara med och träna hen, dvs stå vid sidan av övriga gruppen för att göra egna övningar, känns än mer som att segregera.

Till detta önskar jag även lägga fram förslag / önskemål om att se över möjligheten att sätta upp ett eget lag för blandade åldrar för barn med olika handikapp. Kanske kan man även vända sig till kommunen och söka bidrag/resurs, då jag är övertygad om att det är fler barn och ungdomar i Västerort med särskilda behov som gärna skulle vilja spela fotboll med oss i Ängby. Som alternativ bör föreningen ha ett samarbete med annan klubb där detta redan finns att erbjuda när fall dyker upp, så att en färdig plan finns att erbjuda.

För en förening som Ängby som har starka värderingar kring dessa frågor samt att det ligger bra i tiden nu när dessutom Barnkonventionen blir lag, att aktivt erbjuda alternativ för dessa barn .

Vi har ett pågående fall som vi är tacksamma över att vi nu börjat få hjälp med, även om det ej är löst. Men jag ser ändå att detta läggs som motion för styrelsen att ta ett långsiktigt beslut kring, så att man vet direkt hur man ska gå tillväga i framtida liknande fall.

Vill avsluta med att säga tack för det arbete ni lägger ned och de framsteg som tagits senaste året!

Tack på förhand.

Styrelsens yttrande

Bakgrund: Ängbys värdegrund

Det finns en tydlig värdegrund inom Ängby IF (Ängbymodellen) som också är kommunicerad på vår hemsida. Den säger bland annat följande:

I spelet kan det vara en pedagogisk fördel om spelarna inte befinner sig på samma kunskapsnivå –en väsentlig dimension handlar om problemlösning: Våra spelare ska lära sig att utnyttja lagets starka sidor och att kompensera för lagets brister och tillsammans försöka vinna matchen.

…

I Ängby IF väljer vi inte ut vilka barn som vi tror kan bli elitspelare eller sorterar bort dem vi finner svaga. I slutändan kan det bara vara ungdomarna själva som kan fatta beslutet om hur hårt de vill satsa, inte vi vuxna. Vi ska bara göra allt för att stimulera lusten att lära sig mer om sin idrott.

I Ängby IF splittrar vi inte grupperna genom toppning eller nivågruppering genom uppdelning i olika lag. För att varje spelare ska erbjudas möjlighet att spela och träna på sin nivå använder klubbens ledare nivåanpassning som ett av flera verktyg. Grunden för Ängby Ifs nivåanpassning är att erbjuda varje spelare utmaningar i den så kallade lärozonen i motsats till den så kallade komfortzonen där utmaningen är för enkel, eller den så kallade panikzonen där utmaningen är för stor.

När grupperna når ungdomsverksamheten (från 13 år) börjar Ängby IF att arbeta med åldersgrupps-integrering. Det gör vi dels för att integreringen stärker föreningen och gör att vi kan erbjuda en bra verksamhet även i små årskullar, dels för att kunna tillhandahålla träningsmiljöer och matchspel med olika sorters utmaningar. Den egna åldersgruppen är den trygga plattformen att utgå ifrån. Genom att ibland låta ambitiösa spelare få spela med äldre – för att möta motståndare på en annan mognadsmässig nivå – hamnar fokuseringen rätt: på lusten att lära sig mer. Den som är stjärna i ett sammanhang är en svag eller medelgod spelare i ett annat, och vice versa. Den enskilde spelaren får på så vis en tydlig signal att se framåt och sätta mål för sin egen utveckling.

Ju äldre spelarna blir desto viktigare blir resultatet i den enskilda matchen. I föreningens ungdoms- och seniorverksamhet blir resultatet i den enskilda matchen viktigare. Först där tillåts ledare att toppa baserat på den enskilda lags verksamhet ser ut och gruppens egen vilja. Beroende på situation, grupp och ledare kan det bli ett mer naturligt inslag ju äldre spelarna blir.

Vi står också bakom Dunross kriterier som bland annat säger följande:

Ingen form av så kallad toppning ska ske i barnidrott upp till och med tolv år. Med toppning avses i detta fall att ge barn förtur till match- och cupspel baserat på kompetens. Deltagande i matcher och cuper ska i denna ålder baseras på träningsflit och utifrån grundtanken att alla ska vara med.

Sammanfattning

Det innebär att upp till och med spel i tolvårskullen, så ska vi inte säga nej till någon. Det gäller såväl dom med som utan funktionshinder.

Sen gäller det att också praktiskt kunna möta de krav och förväntningar som detta kan medföra, och där är vår bild att det är svårt att ha en tydlig linje, utan snarare att man behöver göra bedömningar från fall till fall hur detta på bästa sätt ska uppnås. I vissa lag kanske den bästa lösningen att ”så mycket som möjligt” integrera barnet med den övriga årskullen. I vissa fall kanske en särskild tränar-/föräldraresurs är möjligt och ett bra alternativ, med det i andra fall inte fungerar av olika skäl. Det gäller att hitta en lösning som både fungerar för det enskilda barnet såväl som för de övriga barnen som tränar.

Förslaget om ett särskilt lag med blandade åldrar och med barn med olika handikapp är ett intressant förslag, och styrelsen delar motionärens förslag att detta kan vara värt att undersöka vidare. Vi utesluter inte att det kan vara rätt väg att undersöka eventuella samarbeten med andra föreningar.

Förslag till beslut

Styrelsen initierar en diskussion med Riksidrottsförbundet /Parasportförbundet om hur föreningen på bästa sätt kan möta de behov som finns hos funktionsnedsatta barn.

Inom ramen för detta bör också eventuellt samarbete med andra föreningar utvärderas.